

Cal reconstruir Gaza ara

JIMMY CARTER, 39è president dels Estats Units d'Amèrica

THE GUARDIAN, 19.12.09

En general es reconeix que el procés de pau a l'Orient Mitjà està en crisi, gairebé moribund. L'expansió dels assentaments israelians a Palestina continua, i els líders de l'OAP es neguen a participar en les converses de pau sense una congelació dels assentaments, sabent que cap nació àrab o islàmica acceptarà cap acord global, mentre Israel mantingui el control de Jerusalem oriental.

Les objeccions dels EUA han obstaculitzat els esforços d'Egipte per resoldre les diferències entre Hamas i Fatah, que podrien conduir a les eleccions del 2010. Amb aquesta situació d'estancament, els dirigents de l'OAP han decidit que el president Mahmoud Abbas segueixi en el poder fins que puguin celebrar-se les eleccions - una decisió condemnada per molts palestins.

Tot i que Síria i Israel sota el govern d'Olmert, havien gairebé arribat a un acord amb l'ajuda de Turquia, l'actual primer ministre, Benjamin Netanyahu, rebutja Turquia com a mediador en la qüestió de les Altures del Golan. No hi ha cap alternativa aparent en perspectiva.

L'assemblea general de l'ONU ha aprovat un informe emès pel seu consell de drets humans que va demanar Israel i els palestins que investiguin les acusacions de crims de guerra durant la recent guerra de Gaza, però no sembla probable que obtingui respostes positives.

En resum: les resolucions de l'ONU, les convencions de Ginebra, els

acords anteriors entre israelians i palestins, la iniciativa de pau àrab, i les polítiques oficials dels EUA i altres nacions estan sent ignorats. Mentrestant, la demolició de cases àrabs, l'expansió dels assentaments israelians a Jerusalem oriental i Cisjordània, i l'obstinació palestina amenacen tota perspectiva real de pau.

Una preocupació més immediata, els assetjats a Gaza s'enfronten a un altre hivern d'intens patiment personal. Vaig estar a Gaza després de la guerra devastadora del gener i vaig observar les persones sense llar arraulits en tendes de campanya improvisades, sota de plàstics, o en coves excavades a la runa de les seves antigues vivendes. Tot i les ofertes dels líders palestins i dels organismes internacionals per garantir el que els materials importats no s'utilitzin per a fins militars, ni tant sols de defensa, no es permet passar ciment, fusta i panells de vidre pels punts d'entrada a Gaza. Els EUA i altres nacions han acceptat aquesta situació aberrant, sense mesures correctives enèrgiques.

He discutit la manera d'ajudar els ciutadans de Gaza amb diversos líders àrabs i europeus i la seva resposta comuna és que el bloqueig israelià fa impossible qualsevol tipus d'assistència. Els donants assenyalen que han aportat enormes fons d'ajuda per a construir escoles, hospitals i fàbriques, només per veure'ls destruïts en poques hores per les bombes de precisió i míssils. Sense garanties internacionals, per què arriscar pèrdues similars en el futur?

És hora d'enfrontar el fet que, durant els últims 30 anys, cap nació ha estat capaç o disposada a trencar l'estancament i induir a les parts contendents per a complir amb el dret internacional. No podem esperar més. Israel ha argumentat que no pot negociar amb terroristes, no

obstant, ha tingut un any sencer sense terrorisme i no ha negociat. El President Obama ha promès la participació activa del govern dels EUA, però les converses formals de pau no han començat i no s'ha proposat un marc general per a la pau. Individualment i col·lectivament, les potències del món han d'actuar.

Un raig recent d'esperança ha estat la decisió dels ministres d'Exteriors de la UE del 8 de desembre de tornar a formular els antics requisits bàsics per a la pau comunament acceptats dins de la comunitat internacional, inclòs el fet que prevaldran les fronteres d'Israel anteriors a 1967, a menys que siguin modificades per un acord negociat amb els palestins. Una setmana després, el nou cap de la política exterior de la UE, la baronessa Catherine Ashton, va reiterar aquesta afirmació en termes encara més forts i va demanar al Quartet internacional a ser "revitalitzat". Aquesta és una perspectiva prometedora.

El President Obama tenia raó a l'insistir en una solució de dos Estats i una completa congelació dels assentaments com a base per a les negociacions. Com que Israel ha rebutjat la congelació i els palestins no negociaran sense ella, un pas lògic és que tots els membres del Quartet (els EUA, UE, Rússia i Nacions Unides) donin suport a la proposta d'Obama en declarar il·legal qualsevol expansió dels assentaments i rebutgin a vetar les decisions del Consell de Seguretat de Nacions Unides que condemnin aquests assentaments. Això podria contenir a Israel i podria també portar els palestins a la taula de negociació.

Al mateix temps, el Quartet ha d'unir-se a Turquia i convidar Síria i Israel per negociar una solució a la disputa sobre les Altures del Golan.

Sense atribuir la culpa a cap de les parts contendents, el Quartet també ha de començar la reconstrucció de Gaza mitjançant l'organització de les activitats de socors, sota la supervisió d'un enviat especial, la supervisió d'un alto el foc entre Israel i Hamas, i la mediació en l'obertura dels passos de frontera. Els crits de les persones sense llar i que pateixen un fred glacial exigeixen socors immediat.

Aquest és un moment de prendre mesures audaces, i un període per al perdó, la reconciliació i la pau.

Nota: la traducció és meva (Miquel Iceta) assistit per Google Translator.